

Δελτίο τύπου

Πολλές αναγνώσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν πάνω στο θεσμό του μουσείου. Μπορούμε να τον αντιληφθούμε ως ένα χώρο φύλαξης των αντικειμένων αλλά και ως ένα χώρο άρρηκτα συνδεδεμένο με τον κρατικό εθνικισμό και με την επικράτηση ενός θριαμβευτικού παρόντος για τα κράτη που το δημιούργησαν. Το πρόγραμμα υπέρβασης του μουσείου που έθετε η πρωτοπορία απέτυχε. Μάλιστα, στις σύγχρονες κοινωνίες η αντίθετη τάση είναι παρούσα: η μουσειοποίηση των πάντων. Πλέον, τα μουσεία μετατρέπονται σε χώρους μεγάλων θεαμάτων που χρειάζονται σπόνσορες, μεγάλο προϋπολογισμό και συνήθως, ο καλλιτεχνικός διευθυντής του είναι και οικονομικός. Η συνάφεια της κουλτούρας με το κεφάλαιο γίνεται πλέον πιο ορατή και δεν υποκρύπτεται στους μύθους της αισθητικής αυτονομίας και της επιστημονικής αντικειμενικότητας. Οι διαφορές ανάμεσα στη μόνιμη και την τρέχουσα συλλογή έχουν περιθωριοποιηθεί είτε με τη μετακίνηση των παλαιών συλλογών σε εκθέσεις, είτε μέσα από τις μεγάλες τρέχουσες εκθέσεις με τους μεγάλους καταλόγους.

Μπροστά σε αυτήν την τάση η φροντίδα μας είναι να ξεφύγουμε από θεοδικίες του στυλ «είναι καλό που το μουσείο είναι καλό» ή το αντίθετο του: «είναι κακό που το μουσείο είναι καλό». Ο χώρος του μουσείου συγκροτείται ιστορικά. Όμως, επιφυλάσσει για τον εαυτό έναν τόπο που δεν επιθυμεί να είναι ιστορικός αν και ό,τι συμβαίνει μέσα σε αυτόν είναι το αποτέλεσμα της ιστορίας. Προϊόν ιστορίας και ταυτόχρονα πέρα από αυτή, αυτή αποτελεί την αντίφαση του μουσειακού θεσμού. Το αίτημα μας γίνεται τότε προφανές: πρέπει να καταστήσουμε το μουσείο ιστορικό.

Εκδόσεις Principia.

Κυκλοφορεί στα βιβλιοπωλεία.